

Algemene introductie

Introductie bij een keuze uit: Psalmen, Gebeden in de 21ste eeuw
door Pieter Bos

Oudtestamentische psalmen worden uitgebeden vanuit nieuwtestamentisch en eigentijds weten en eindtijdperspectief.

De motivatie hiertoe is gegroeid door het opnieuw lezen van de psalmen en het verlangen om God te aanbidden met de overgave en intensiteit er van , maar met woorden en vanuit kennis en omstandigheden van nu.

Het zijn gebeden en in zekere zin ook “leerdichten van een voorbidder” , die naar zijn aard tast naar de geschiedenis die God maakt met naties en steden.

Codering: Bij het oorspronkelijke psalmnummer is 2000 opgeteld: Gebed 2104 betekent dus: “21ste eeuws gebed naar psalm 104”. Bij samengestelde “gebeden” zijn de oorspronkelijke psalmnummers verwerkt. *In de rechterkantlijn van het “gebed” is tussen haakjes aangegeven waar de lezer is t.o.v. de oorspronkelijke psalm in de NBG-vertaling.*

Het nummer tussen haakjes duidt op de volgorde van ontstaan.

Gebed 2938 (33)

De God van Israel is de God der volken

Psalm 93:4-3 en 98:7 zijn drie van de vele schriftplaatsen waar “vloed, zee” duidt op “volkerenzee”.

God treedt aan in glorie, treedt op met heerlijkheid, gedraagt zich majesteitelijk, presenteert zich overtuigend, toont zich machtig, is indrukwekkend.

Dus naties, juich, volken, buig, stammen, vereer hem met kronieken en oorkonden, met publicaties en toespraken, met ridderorden en eredoctoraten, met vieringen en ontvangsten, met protocol en ritueel, met schildwachten en erehagen, met podium en confetti, met gejuich en applaus, met zang en dans. (93:1a; 98:4-6)

Want onwankelbaar en onbetwist is zijn regering, betrouwbaar en stabiel zijn beleid, van ouds verwacht, nu duurzaam geacht.

(93:1b-2)

Wat God heeft gedaan voor de wereld vrede, voor wetenschappelijke ontdekkingen en industriële ontwikkeling, voor de economie van India en China, met Afrika’s grondstoffen,

wat God heeft gedaan voor het herstel van de Aboriginals, de verheffing van de Khoi, de genezing van de *Native Americans*,
wat God heeft gedaan voor de levensverwachting van arbeiders, de emancipatie van de vrouw, de scholingsmogelijkheid van meisjes, de bevrijding van de kindslaven,
dat is een vertoon van gerechtigheid aan de naties, een standaard voor de continenten.

Dit deed hij door één volk te verheffen, door Israël te verkiezen, met de Gemeente een verbond te sluiten, opdat alle geslachten gezegend werden, alle naties discipel werden en deze gerechtigheid zouden zien en doen. (93:5; 98:1-3)

Stammen verzetten zich, dienen hun eigen goden; naties bieden weerstand, maken hun eigen wetten; staten verheffen zich, sluiten strategische verbonden; machtsblokken honen hem, zoeken Moeder Aarde om te overleven,
maar de Schepper en Wetgever der volken, met zijn internationale naam en roem, doet gerechtigheid en recht blijken, laat zijn eindoordeel aankondigen.
Daarom zullen de volken buigen, naties hem erkennen, machtsblokken zich schikken.
Dan wordt de aardbodem bedekt met de heerlijkheid van zijn kennis, zoals de wateren de zee bedekken. (93:3-4; 98:7-9)

Psalm 2067 (9)

De volken in het vrederijk

Dat de volken U loven, God, dat alle volken U loven! (v. 3/5)

God, wees ons genadig en zegen ons.

Dat u ons tot hier hebt geleid, we hebben het niet verdiend. Maar om wie u bent, en volgens uw plan, bevestig ons door uw goedheid en gunst, door uw zegen en zorg. (v. 1)

Wij, volken, willen u kennen als Schepper, erkennen als Herschepper, als God en leider, als vorst en rechter, als genezer en vader.

(v. 2)

Dat Afrika u erkent, God, dat Europa u belijdt! (v. 3/5)

Laat Brazilië voor u zingen, India spelen op de fluit; laten Zoeloes en Fijians voor u drummen, Spanjaarden en Oeigoeren voor u dansen. Laat Roemenen bouwers zijn, Oesbeken gastheer, Koreanen en Slowaken ceremoniemeester.

Laat Duitse geleerden uw grootheid onderzoeken, Franse filosofen u roemen om uw schoonheid, Russische schrijvers voorlezen over uw ondoorgrondelijke heerschappij.

Laat Koerden vertellen hoe ze land kregen, Serviërs hoe ze uit hun isolement kwamen; laat Zwarte Amerikanen getuigen hoe ze hun plaats kregen, Aboriginals hoe ze genazen. (v. 4)

Dat Azië u verheerlijkt, God, dat Australië zich voor u buigt!

(v. 3/5)

En dank, God, voor de oogsten, voor de visvangst en de vogelstand; voor herstel van ecologisch evenwicht! Er zijn weer rijke oogsten (zonder genetisch gemanipuleerd zaad), nieuwe vruchtbomen (zonder pesticiden), het aantal grote grazers neemt weer toe (zonder overbegrazing). Er zijn medicijnen uit kruiden (zonder bijwerking) en bio-industrie (zonder sprinkhanenplagen en vogelgriep).

Werkelijk, uw zorg en zegen zijn overvloedig over ons. (v. 6)

Dat Noord Amerika u zoekt, God, dat Zuid Amerika u viert!

(v. 3/5)

God, als we met deze vrede u niet zouden erkennen, met deze zegen u niet zouden dienen, met deze maatschappelijke opbloei u niet zouden belijden, met ontzag voor u buigen. (v. 7)

God, laat Afrika u erkennen, Europa u belijden, Noord Amerika u zoeken, Zuid Amerika u vieren, Azië u verheerlijken, Australië over u juichen! (v. 3/5)

Gebed 2087 (10)

Zach 11:4-13 noemt expliciet “Gods verbond met alle volken” en het verbreken er van, en duidt impliciet op de basis voor een nieuw “verbond met alle volken”.

Het apocalyptische blok Jes 24-27 noemt, juist andersom, impliciet “Gods -verbroken- verbond met alle volken” (24:1-6), en kondigt expliciet aan dat een nieuw “verbond met alle volken” wordt gesloten (25:6-7).

Psalm 87 bezingt die verbondssluiting: “Jonkvrouw Dochter Rahab, Babel, Filistea, Tyrus en Ethiopië” treden toe tot het verbond met God; naties worden “wedergeboren”!

Gods nieuwe verbond met alle volken.

Jeruzalem, een heerlijke stad.

Politiek klimaat: het centrum van de wereld. Voorzieningen- en vestigingsklimaat: internationaal de top. Veiligheid en bereikbaarheid: de hoogste standaarden. Historische uitstraling: een klasse apart. Culturele activiteiten: toonaangevend, trekpleister voor wetenschappers, artiesten en toeristen.

Jeruzalem, we zijn trots op je; we houden van je, van je stenen, je hoge en lage pleinen, je hellingen en uitzichten, jij stad op een berg!
En: God houdt van je, Jeruzalem, je bent Gods troon! (v. 1-3)

Jeruzalems vorst nodigde alle regeringsleiders uit voor een verbondssluiting, en voor een staatsbanquet om dat te vieren.

Egypte en Irak, met Israel de “as van vriendschap”, waren medegastheer. (De hele stad wilde het mee maken, heeft, in trots livrei, bediend. En wat een menu!)

Syrië en Libanon arriveerden als eersten.

Van Japan tot Chili, van Madagaskar tot Groenland, de verste naties en eilanden sloten dit verbond met God, traden toe tot het Gemenebest Israël.

Na eeuwen van oorlog en nationalisme juichen ze nu: “We zijn herboren; onze identiteit is in God!” (v 4-5a, Jes 25:6-7)

Ja, God bevestigt Jeruzalem. En Hij bevestigt die naties. “Zijn ze niet Mijn verbondspartners? Zal ik hen niet mijn trouw betonen, mijn verbond met hen gedenken?” (v. 5b-6)

De Aziaten hebben gedanst, bij Afrikaanse drum en Zuid-Amerikaanse gezang; zelfs de Britten glimlachten. Alle naties juichten, ze juichten: “Nu pas zien we wie God is; nu begrijpen we waartoe Hij Israel verkoos; nu weten we wie wij zijn. Nu leven we uit Hem en verheugen ons in elkaar” (v. 7)